

"Isus Hristos este același ieri azi și în veci!" Evrei 13.8

SCRISOARE CIRCULARĂ - decembrie 1997

Vă salut din inimă cu Cuvântul din 1 Tesaloniceni 4, 15-18: „**Iată, în adevăr, ce vă spunem, prin Cuvântul DOMNULUI: noi cei vii, care vom rămânea până la venirea DOMNULUI, nu vom lua-o înaintea celor adormiți. Căci însuși DOMNUL, cu un strigăt, cu glasul unui arhanghel și cu trâmbița lui Dumnezeu, Se va pogori din cer, și întâi vor învia cei morți în Hristos. Apoi, noi cei vii, care vom fi rămas, vom fi răpiți toți împreună cu ei, în nori, ca să întâmpinăm pe DOMNUL în văzduh; și astfel vom fi totdeauna cu DOMNUL. Mângâiați-vă dar unii pe alții cu aceste cuvinte.**”

Ceea ce a fost anunțat acum două mii de ani, nu a fost niciodată așa de aproape de împlinire ca acum. Pentru aceasta nu este nevoie de tălmăciri, ci se va întâmpla exact așa cum este scris aici și în textele biblice corespunzătoare: Același DOMN înviat care a fost înălțat la cer (Luca 24, 50-51), va veni conform Fapte 1, 11, în același fel, în trup. Atunci, toți acei care s-au lăsat pregătiți, vor fi transformați (1 Cor. 15, 52) așa cum El a fost schimbat pe Muntele schimbării la față (Mat. 17, 2) și transpus în nemurire prin învierea Sa; și astfel ei îi vor fi asemenea Lui: „**Dar știm că atunci când se va arăta El, vom fi ca El; pentru că Îl vom vedea așa cum este.**” (1 Ioan 3, 2).

Aici nu este deci vorba despre o învățătură ca simplă descoperire, ci despre un fapt dumnezeiesc care va deveni realitate în viitorul apropiat. Mirele însuși va veni pentru a lua Mireasa Lui. Ea va fi răpită de El și apoi va fi la DOMNUL pentru totdeauna. Întrebarea este numai dacă noi suntem pregătiți, dacă facem parte de Mireasa Mielului și dacă avem voie să luăm parte la nuntă (Mat. 25, 1-13; Apoc. 19, 7-10).

Accentul nu este numai asupra evenimentului mare care va veni, ci pe absolut: „... **în adevăr, ce vă spunem, prin Cuvântul DOMNULUI ...**” — deci o mărturie și învățătură bazată pe Sfânta Scriptură. În aceasta este certitudinea. Totul din planul de mântuire al lui Dumnezeu se întâmplă conform Cuvântului lui Dumnezeu, așa cum a fost spus dinainte.

Pe baza Cuvântului făgăduit noi credem că va veni o vreme de înviore prin Duhul în legătură cu reșezarea tuturor lucrurilor în Mireasa-Cuvântului. „**Lucrul acesta nu se va face nici prin putere, nici prin tărie, ci prin Duhul Meu, — zice DOMNUL oștirilor!**” (Zah. 4, 6). Isus, Mirele, așteaptă în cer până când în Biserica-Mireasa Lui va fi totul zidit pe temelia apostolilor și proorocilor, El fiind piatra din capul unghiului (Ef. 2, 20-24) și desigur și piatra de încheiere (Zah. 4, 10). **Trebuie** să ajungem acolo ca învățătura și viața tuturor celor ce fac parte din Biserica DOMNULUI să fie aduse în concordanță cu Dumnezeu și cu Cuvântul lui Dumnezeu, indiferent dacă este vorba despre viața personală, familială sau viața din biserică. Apostolul Iacov scrie în legătură cu venirea DOMNULUI despre ploaia timpurie și ploaia târzie care trebuie să vină înainte de seceriș (cap. 5), așa cum a proorocit și proorocul Ioel, pentru ca sămânța dumnezeiască să ajungă la coacere (cap. 2, 23-27).

Pe baza Cuvântului a putut Petru să spună în prima sa predică după revărsarea Duhului, din Fap. 2, 16: „**Ci aceasta este ce a fost spus prin proorocul Ioel (3, 1-5).**” **Pe baza Cuvântului** a putut el să spună în a doua lui predică, că **trebuie să se împlinească tot** ce a vestit Dumnezeu mai dinainte prin gura tuturor proorocilor Săi (Fap. 3, 18). În legătura aceasta el a poruncit **pocăința**: „... **ca să vină de la DOMNUL vremile de înviore, și să trimită pe Cel ce a fost rânduit mai dinainte pentru voi: pe Isus Hristos.**” (vers. 19-20). După aceea urmează exprimarea care este de o mare importanță pentru toți acei care așteaptă revenirea lui Isus Hristos: „... **pe care cerul trebuie să-L primească, până la vremile așezării din nou a tuturor lucrurilor: despre aceste vremi a vorbit Dumnezeu prin gura tuturor sfinților Săi prooroci din vechime.**” (vers. 21).

În textul biblic ne este spus în mod obligatoriu, că înainte de revenirea lui Isus Hristos totul va fi adus din nou în ordinea dumnezeiască. Cuvântul direct al DOMNULUI nu vine la un pastor sau la un evanghelist — ei predică despre aceasta. Cuvântul vine întotdeauna — după modelul divin aplicabil și în Noul Testament — la un prooroc trimis de Dumnezeu, după cum a spus dinainte însuși Isus Hristos: „**De aceea, iată, vă trimit prooroci, înțelepți și cărturari. Pe unii din ei îi veți omori și răstigni ...**” (Mat. 23, 34). După prevenirea serioasă despre ceea ce îl așteaptă pe trimisul direct al DOMNULUI, a spus DOMNUL nostru plin de mâhnire: „**Ierusalime, Ierusalime, care omori pe prooroci (nu evangheliști) și ucizi cu pietre pe cei trimiși la tine!**” Dumnezeu a pus în Biserică slujba de apostol, prooroc, etc. (1 Cor. 12, 28; Ef. 4, 11; ș.a.). În timpul împlinirii profeției biblice poate să fie chiar și un prooroc **făgăduit** la care vine Cuvântul. Proorocii adevărați au pe AȘA VORBEȘTE DOMNUL. Dacă vine un astfel de prooroc, atunci avem de-a face cu lucrarea directă a lui Dumnezeu.

Pe baza Cuvântului a putut Ioan Botezătorul să spună la prima venire a lui Hristos: „**Eu sunt glasul celui ce strigă în pustie ...**” (Ioan 1, 23), căci așa a vorbit Duhul lui Dumnezeu prin gura proorocului Isaia (Isa. 40, 3). În Matei 11, 9-10 însuși DOMNUL scoate în evidență slujba proorocului **făgăduit**, întrebând mai întâi: „**Atunci ce ați**

ieșit să vedeți? Un prooroc? Da, vă spun, și mai mult decât un prooroc ...” Nu mai mult decât un om, dar mai mult decât proorocii care au vestit marele eveniment.

Toți proorocii vechi-testamentari au ceva comun: ei au vestit venirea lui Mesia în însărcinarea lui Dumnezeu. Diferența constă din faptul că Ioan era un prooroc **făgăduit** căruia i s-a îngăduit să-l pregătească DOMNULUI calea, să-l boteze pe Mesia și să-l prezinte poporului, „... pentru ca toți să creadă prin el.” (Ioan 1, 7). „Ioan acesta este acela care fusese vestit prin proorocul Isaia, când zice: *„Iată glasul celui ce strigă în pustie: Pregătiți calea DOMNULUI, neteziți-i cărările.”* (Mat. 3, 3). Aceasta l-a făcut să fie mai mult decât au fost proorocii vechi-testamentari.

DOMNUL nostru a depus deseori mărturie pentru slujba lui Ioan: „*Căci el este acela despre care s-a scris: „Iată trimit înaintea feței Tale pe solul Meu, care Îți va pregăti calea înaintea Ta.”* (Mat. 11, 10; Mal. 3, 1).

Luca cuprinde totul în: „*Legea și proorocii au ținut până la Ioan; de atunci încoace, Evanghelia Împărăției lui Dumnezeu se propovăduiește: și fiecare, ca să intre în ea, dă năvală.*” (cap. 16, 16).

Pe baza Cuvântului DOMNULUI a putut Ioan să spună: „*Cât despre mine, eu vă botez cu apă, spre pocăință; dar Cel ce vine după mine, este mai puternic decât mine, și eu nu sunt vrednic să-l duc încălțăminte. EL vă va boteza cu Duhul Sfânt și cu foc.*” (Mat. 3, 11). Referindu-se la Isus, el a spus: „*Iată Mielul lui Dumnezeu!*” (Ioan 1, 36).

Pe baza Cuvântului DOMNULUI a putut îngerul să-i spună lui Zaharia cu privire la Ioan: „*El va întoarce pe mulți din fiii lui Israel la DOMNUL, Dumnezeul lor. Va merge înaintea lui Dumnezeu, în duhul și puterea lui Ilie, ca să întoarcă inimile părinților la copii, și pe cei neascultători la umblarea în înțelepciunea celor neprihăniți, ca să gătească DOMNULUI un norod bine pregătit pentru EL.*” (Luca 1, 16-17).

Pentru că prima parte din „făgăduința referitoare la Ilie” din Mal. 4, 5-6 s-a împlinit prin slujba lui Ioan Botezătorul, de aceea Ioan a fost numit și el „Ilie”. Dar nici măcar o dată nu a fost amintită slujba lui „Ilie” legată de „ziua DOMNULUI” din Maleahi 4, 5-6 cu referire la Ioan, ci exclusiv la textul corespunzător din Maleahi 3, 1.

O trăire deosebită

DOMNUL nostru s-a dus împreună cu Petru, Iacov și Ioan pe Muntele schimbării la față. Acolo s-a întâmplat ceva supranatural, vizibil pentru ucenici. „*El S-a schimbat la față înaintea lor; fața Lui a strălucit ca soarele, și hainele I s-au făcut albe ca lumina. Și iată că li s-a arătat Moise și Ilie, stând de vorbă cu El.*” (Mat. 17, 2-3). Este foarte interesant ce ni se relatează. După cum am amintit deja, cei care vor fi răpiți vor trăi aceeași transformare.

Acolo au apărut Moise și Ilie, dar curios, ucenicii s-au interesat la sfârșit numai de Ilie, punând următoarea întrebare DOMNULUI: „*Oare de ce zic cărturarii că întâi trebuie să vină Ilie?*”

În ceea ce privește Israelul, Zaharia i-a văzut deja în cap. 4 pe cei doi prooroci ca măslini lângă sfeșnic. Conform Apocalipsa cap. 1-3, sfeșnicul simbolizează Biserica. Cei doi măslini și slujba lor ne sunt explicate mai bine în Apocalipsa 11: sunt cei doi martori care se vor ridica timp de trei ani și jumătate ca prooroci în Ierusalim. Caracteristicile slujbei lor, care va avea loc după răpire, amintesc într-adevăr de Moise și Ilie care au fost pe Muntele schimbării la față.

Răspunsul pe care l-a dat DOMNUL nostru a fost: „*Este adevărat că trebuie să vină întâi Ilie, și să așeze din nou toate lucrurile.*” Aceasta ne interesează și mai mult pentru că El a confirmat această făgăduință după încheierea slujbei lui Ioan Botezătorul. Ioan a fost întrebat printre altele: „*Ești Ilie?*” Răspunsul lui a răsunat clar: „*Nu sunt!*” (Ioan 1, 21). El știa ce slujbă trebuie să împlinească. Cuvintele DOMNULUI nostru sunt o confirmare clară a ultimei făgăduințe din Vechiul Testament. În schimb Matei 17, 12 se referă clar la Ioan și la slujba lui deja încheiată, dar aceasta nu anulează ce urma pentru viitor; dimpotrivă, una completează și desăvârșește pe cealaltă. Pentru Ioan se potrivea prima parte, și anume cum îngerul i-a vestit lui Zaharia că prin el se vor întoarce inimile părinților la copii. Așa a început „ziua mântuirii” (Isa. 49, 6-8; 2 Cor. 6, 2; etc.). A doua parte a acestei făgăduințe a rămas atunci neîmplinită.

Noi am preluat mai jos din Biblia-Scofield notița pentru Matei 17 care se referă la tema aceasta.

1 (17, 2) Schimbarea la față a lui Isus conține prezentarea tuturor elementelor Împărăției viitoare (2 Pet. 1, 15-21); (1) DOMNUL Isus nu apare în ocară, ci în slavă (v. 2); (2) Moise care apare în slavă este reprezentantul mântuiților care au intrat prin moarte în Împărăție (Mat. 13, 43; Luca 9, 30-31); (3) Ilie apare în slavă ca reprezentantul mântuiților care au intrat în Împărăție prin răpire (1 Cor. 15, 50-53; 1 Tes. 4, 13-17); (4) Petru, Iacob și Ioan, nu în slavă, reprezintă în ceasul acesta Israelul în trup în Împărăția viitoare (Ez. 37, 21-27); și (5) mulțimea de la poalele muntelui (v. 14), sunt reprezentanții celor care vor intra în Împărăție după ce va fi ridicată peste Israel (Isa. 11, 10-12; etc.).

2 (17, 10) Compară cu Mal. 3, 1; Mal. 4, 5-6; Mat. 11, 14; Mar. 9, 11-13; Luca 1, 17. Toate aceste texte trebuie citite împreună. (1) Hristos confirmă proorocia deosebită și încă neîmplinită din Mal. 4, 5-6: „Mai întâi trebuie să vină Ilie și să așeze din nou toate lucrurile.” Aici ca și în Maleahi, proorocia care s-a împlinit cu Ioan Botezătorul și cea care trebuie să se mai îplinească cu Ilie, sunt separate. (2) Dar Ioan Botezătorul era deja venit, iar slujba lui era așa de desăvârșită în Duhul și puterea slujbei viitoare a lui Ilie (Luca 1, 17), încât se putea spune în sensul tipic: „Ilie a venit deja.” Compară cu Mat. 10, 40; Fil. 12, 17 de unde reiese același gând de identificare, chiar dacă cu condiția diferenței de persoane (compară cu Ioan 1, 21).

În întreg Noul Testament, Dumnezeu le-a vorbit părinților (Evr. 1, 1; etc.). Ioan s-a ridicat și le-a arătat celor ce-L așteptau pe Mesia, drumul spre „legătura de filiațiune” a „Noului Legământ” pe care Dumnezeu a făcut-o în Fiul Său. El le-a îndreptat picioarele pe calea păcii cu Dumnezeu (Luca 1, 79). A doua parte se îplinește acum, când **inimile copiilor lui Dumnezeu sunt călăuzite la început**, la părinții apostolici. **Noi spunem aceasta pe baza Cuvântului DOMNULUI**, căci toată Scriptura trebuie să se îplinească.

Ce nu s-a împlinit la prima venire a lui Hristos, trebuie să se îplinească neapărat acum. Trebuie să se îplinească tot ce este scris în Vechiul și Noul Testament. Dumnezeu a spus clar în ce fel va avea loc sfârșitul: „*Iată, vă voi trimite pe proorocul Ilie, înainte de a veni ziua DOMNULUI, ziua aceea mare și înfricoșată. El va întoarce inimile părinților spre copii, și inima copiilor spre părinții lor ...*” (Mal. 4, 5-6). Aceasta este AȘA VORBEȘTE DOMNUL în Cuvântul Său. Oamenii au ceva de spus numai în domeniul omenesc, dar nu în Împărăția lui Dumnezeu. Mesajul vine printr-un om trimis de Dumnezeu, nu prin evangheliști mari; aceștia au o altă slujbă. Unii dintre ei zidesc propria lor împărăție în Împărăția lui Dumnezeu. Nu se întâmplă nici prin oratori renumiți ai unei mișcări oarecare și nici prin „Chapter-președinți” etc., ci exact așa cum este scris.

Cine îndrăznește să-L contrazică pe Dumnezeu? Aceluia trebuie să i se pună întrebarea dacă locuiește în el Duhul lui Isus Hristos. Scriptura doar nu poate fi încălcată. Astăzi este important ca totul să fie împlinit conform Cuvântului DOMNULUI, ca atunci la Ilie. Așa cum Ilie a luat cele douăsprezece pietre, corespunzătoare celor douăsprezece seminții ale Israelului, și a rezidit altarul, a adunat poporul și a strigat: „*Până când vreți să schiopătați de amândouă picioarele?*”, așa trebuie să se întâmple și acum. La aceasta Dumnezeu a răspuns și a luat „decizia-Carmel”. Bărbatul trimis de Dumnezeu care s-a ridicat în puterea și Duhul lui Ilie trebuia să pună pe sfesnic învățătura curată și practica celor doisprezece apostoli, în care a rămas Biserica originală și care ne-a fost transmisă din creștinismul primar (Fap. 2, 42). Așa este ridicat din nou altarul lui Dumnezeu în Biserică, altar pe care trebuie să se pună credincioșii în ascultare, ca jertfă conform Romani 12, **prin care începe de fapt slujba duhovnicească**, cum scrie Pavel. Numai acela care observă că în creștinătatea nominală, în comparație cu Cuvântul lui Dumnezeu, a fost principal totuși schimbat, că nici o învățătură și nici o practică nu a rămas în însemnătatea ei originală, că este propovăduită o altă Evanghelie, un alt Isus și este lucrător un alt duh (2 Cor. 11, 3), **va recunoaște necesitatea că trebuie să aibă loc o restituire**. Aici este vorba despre un decurs istoric de mântuire în timpul nostru. Ultima hotărâre o va lua Dumnezeu la sfârșit, și ultimul Cuvânt îl va vorbi El. Pentru unii Dumnezeu vine târziu, dar El nu vine niciodată *prea* târziu.

În locul acesta trebuie să fim clari și să întrebăm dacă a existat un astfel de bărbat care a vestit fără compromisuri învățăturile biblice adevărate și dacă a fost legitimat în mod supranatural de Dumnezeu ca Ilie, fiind confirmat Cuvântul vestit de el așa ca în slujba DOMNULUI și a apostolilor? Poate cineva să numească un prooroc, însărcinat de Dumnezeu, punând la bază **numai** criteriile biblice, care s-a ridicat în timpul nostru și corespunde cu toți proorocii și apostolii și învățătura lor? În mod necesar trebuia să fie cineva care era în afara tuturor confesiunilor organizate, pentru a putea face chemarea afară și corectarea — un bărbat trimis de Dumnezeu cu mesajul lui Dumnezeu către poporul lui Dumnezeu!

Pe baza Cuvântului DOMNULUI noi întrebăm mai departe: corespunde vreunul din evangheliștii cu renume mondial într-adevăr cu tot ce au învățat proorocii și apostolii? Există unul care a prezentat învățăturile de bază despre dumnezeire, botez, cină, etc. pe fundament biblic? Realitatea este totuși că toți au preluat învățăturile bisericești moștenite prin tradiție și chiar propovăduirea adevărată o numesc falsă, pentru că nu corespunde cu învățătura lor, în loc să se întrebe dacă învățătura *lor* corespunde cu Dumnezeu și cu Cuvântul lui Dumnezeu.

Sute de evangheliști au primit inspirația lor la sfârșitul anilor patruzeci prin slujba care a trimis-o Dumnezeu, au fost entuziasmați și foarte mirați de ceea ce a făcut Dumnezeu; dar nu își fac gânduri ce scop *important* este în această legătură. Dar toți care sunt născuți într-adevăr din Dumnezeu, ascultă de Cuvântul lui Dumnezeu și recunosc ziua și mesajul. Ei acceptă mesagerul și mesajul trimis de Dumnezeu, iar prin aceasta mărturisesc că sunt de acord cu hotărârea lui Dumnezeu și lucrarea Lui. Dumnezeu are dreptul să-și îplinească Cuvântul făgăduit, iar dreptul divin de a avea parte de aceasta, i se cuvine poporului Său. Ceea ce urmează acum nu este o legendă, ci adevărul curat.

Martorii oculari mărturisesc

Eu, scriitorul acestor rânduri, m-am întâlnit personal în aprilie 1966 cu cca. 10 martori oculari în SUA într-o adunare în Jeffersonville, Indiana, care au trăit cele ce urmează: În iunie 1933, W. Branham a avut prima lui evanghelizare în care mulți oameni s-au decis pentru Hristos și și-au dedicat viața lui Dumnezeu. În 11 iunie 1933 s-a dus la fluviul Ohio pentru a boteza biblic cca. trei sute de oameni care s-au pocăit. O mulțime de circa 4000 de persoane s-a adunat pentru acest botez. El stătea în apă, ca atunci Ioan Botezătorul, când s-a deschis cerul și s-a întâmplat ceva vizibil pentru toți cei prezenți. Pe când boteza a șaptesprezecea persoană, și-a ridicat mâna și s-a rugat privind spre cer: „O, DOAMNE, așa cum botez eu în apă, așa botează Tu cu Duhul Sfânt și cu foc.” În momentul acela a venit o lumină supranaturală la cinci metri deasupra capului bărbatului lui Dumnezeu și un glas a vorbit: „Așa cum a fost trimis Ioan Botezătorul înaintea primei veniri a lui Hristos, așa va merge mesajul care ți-a fost dat ție înainte de a doua venire a lui Hristos.” Presa din Jeffersonville, Indiana, din Louisville, Kentucky, SUA și chiar din Canada a prezentat acest eveniment. Mulțimea s-a speriat, mulți s-au rugat din respect profund, unii au căzut în leșin. Așa a fost relatat.

Dumnezeu poate totul. EL îi poate apărea unui Moise într-un foc supranatural într-un rug aprins în legătură cu împlinirea făgăduințelor. DOMNUL îi poate apărea unui Saul într-o lumină strălucitoare înainte de Damasc și să-i vorbească. EL mai este și astăzi același; lucrarea Lui, felul Lui de lucrare rămâne întotdeauna același.

Un mesaj dumnezeiesc poate fi numai din Cuvântul scris, care este arătat prin Duhul, descoperindu-se astfel însemnătatea și legătura corectă. Glasul Lui este în legătură directă cu planul de mântuire și are un scop înalt pentru Biserica Lui. Nu glasul unei biserici, nu al unui prooroc autonumit sau al unei proorocițe cu descoperirile ei speciale adăugate, **ci însuși glasul lui Dumnezeu care mai răsună și astăzi prin Cuvântul Său sfânt!** Nu adunările mari, până la „Pro Christ” sunt încheierea lucrării lui Dumnezeu — nu, în acestea nu se ia deloc în considerație decursul planului de mântuire din timpul sfârșitului. Acestea sunt cel mult o trezire la realitate, o atragere de atenție. În toate adunările charismatice se încearcă mereu metode noi pentru a produce o lucrare a Duhului. Dar toate acestea nu sunt încă încheierea. Lucrarea suverană a lui Dumnezeu nu va fi un spectacol planificat și aranjat. La Dumnezeu este vorba despre substanță; nu despre cantitate, ci *calitate*. Nu poate fi ceea ce se înțelege sub denumirea de „creștinesc”, căci „creștinească” este numită astăzi în așa-zisul creștinism chiar și binecuvântarea de animale în biserică. Trebuie să fie însuși Hristos, același ieri, astăzi și același în veci.

Trebuie să se ridice un înaintea mergător al DOMNULUI, unul care strigă, un bărbat trimis de Dumnezeu ca prooroc **făgăduit**, cu Cuvântul **făgăduit** pentru timpul acesta. Mai există încă martori care pot spune ca apostolii atunci: „*Ce era de la început, ce am auzit, ce am văzut cu ochii noștri, ce am privit și ce am pipăit cu mâinile noastre, cu privire la Cuvântul vieții, — ... aceea vă vestim și vouă.*” (1 Ioan 1, 1). Dumnezeu i-a dat lui William M. Branham în 7 mai 1946 într-adevăr o însărcinare, trimițând un înger la el. Aceasta au auzit-o milioane de oameni ca mărturie din gura lui. Cine nu poate crede, se îndoiește de fapt de ceea ce mărturisește Biblia în Vechiul și în Noul Testament, și anume că Dumnezeu lucrează în mod supranatural și folosește și îngeri ca duhuri slujitoare. Pentru a aminti numai câteva evenimente din Noul Testament: Un înger a venit la Zaharia (Luca 1, 11), la Maria (Luca 1, 26), a vestit nașterea lui Hristos (Luca 2, 10), a deschis ușile temniței (Fap. 5, 19), i-a vorbit lui Filip (Fap. 8, 26), l-a vizitat pe Cornel (Fap. 10, 3) și i-a apărut lui Pavel (Fap. 27, 23).

Se întâmplă ceva

În cei peste 30 de ani după decesul lui William M. Branham în decembrie 1965, nu am trăit niciodată așa ceva ca în anul acesta 1997. Indiferent unde eram: chiar și predicatorii charismatici m-au întrebat ce știu despre William Branham și slujba lui. Pentru că am avut prioritatea să-l cunosc personal exact zece ani pe acest bărbat al lui Dumnezeu și să iau parte la adunările lui în Europa și SUA, pot formula pe bună dreptate o părere. De aceea eu m-am hotărât să pregătesc o casetă video în limba engleză, în care voi prezenta un rezumat despre lucrarea lui Dumnezeu în slujba lui, și o voi pune la dispoziția tuturor predicatorilor din toată lumea. Pe baza Cuvântului DOMNULUI se poate spune conform adevărului: Scriptura se împlinește înaintea ochilor noștri; Dumnezeu face istorie de mântuire și toți ai Lui recunosc și au parte de aceasta.

Cât este de important ca noi să înțelegem în timpul acesta în ce fel ne cercetează Dumnezeu, aflăm din cuvintele DOMNULUI nostru, când El a privit peste Ierusalim și a plâns: „*Dacă ai fi cunoscut și tu, măcar în această zi, lucrurile, care puteau să-ți dea pacea! Dar acum, ele sunt ascunse de ochii tăi ...*” Ce urmează mai departe, poate să citească fiecare în Luca 19, de la vers. 41. DOMNUL încheie cu proorocia care s-a împlinit în anul 70 d. Hr. și nouă ne amintește de „judecățile apocaliptice ale lui Dumnezeu” care conform Sfintei Scripturi vor veni după răpire. „*Și nu vor lăsa în tine piatră pe piatră, pentru că n-ai cunoscut vremea când ai fost cercetată.*” El a

trebuie să le facă reproșul: „*Fața cerului știți s-o deosebiți, și semnele vremurilor nu le puteți deosebi?*” (Mat. 16, 1-3).

În zilele acelea toți conducătorii religioși erau siguri de lucrarea lor. Ei erau bine văzuți în popor; dar totuși erau orbi duhovnicește pentru ceea ce făcea Dumnezeu și i-au ținut pe ascultătorii lor departe de ceea ce făcea Dumnezeu folosind desigur argumente religioase. Ei înșiși nu au acceptat ceea ce venea de la Dumnezeu, dar au împiedicat poporul și au stăruit în învățăturile și tradițiile lor transmise. „*A venit la ai Săi, și ai Săi nu L-au primit.*” (Ioan 1, 11). Istoria se repetă mereu, cum ne este cunoscut. Lui Dumnezeu oamenii i-au mulțumit pentru ceea ce a făcut El în trecut și și-au pus speranța în ceea ce va mai face în viitor, dar au trecut pe lângă ceea ce face în prezent. Nu puțini au fost acei care i-au atribuit lui Satana lucrarea supranaturală a Duhului lui Dumnezeu din timpul acesta, exact ca în slujba lui Isus, DOMNUL nostru, și astfel s-au făcut vinovați de păcatul împotriva Duhului Sfânt (Mat. 12, 31-32). Alții au profitat de lucrarea lui Dumnezeu din timpul nostru, fără să întrebe ce vrea de fapt Dumnezeu să realizeze prin aceasta. Poate le dă Dumnezeu încă o dată prilejul tuturor evangheliștilor, predicatorilor și lucrătorilor din Împărăția lui Dumnezeu din toată lumea să reflecteze în liniște și smerenie asupra tuturor lucrurilor pe care le-a făcut Dumnezeu în suveranitatea Lui, în generația noastră, fără ajutorul vreunui om.

Aici nu este vorba despre Moise, Pavel sau Branham, ci despre lucrarea Atotputernicului, care îi folosește pe oameni ca vase. DOMNUL a fost Cel care în timpul lui Moise a mers împreună cu Israel în stâlpul de nor și de foc. DOMNUL a fost Cel care i-a apărut lui Saul pe drumul Damascului într-o lumină supranaturală și l-a însărcinat. DOMNUL a fost Cel care s-a pogorât plin de har în stâlpul de lumină peste fratele Branham, cum se vede în fotografie. Dr. George J. Lacy, examinator pentru documente litigioase, a confirmat autenticitatea fotografiei după controlul negativului în 29 ianuarie 1950. Aceeași lumină s-a pogorât în adunările sale, în toți anii slujbei sale. De fiecare dată când se ruga fratele Branham pentru bolnavi și i se descoperea ce are respectivul și despre ce este vorba, venea lumina aceasta peste persoana pentru care urma să se roage.

El spunea întotdeauna: „Acum lumina este deasupra persoanei cutare.” În legătura aceasta DOMNUL îi arăta o vedenie. El a primit de mii de ori pe AȘA VORBEȘTE DOMNUL, și de fiecare dată a fost exact așa. Nu a fost ghicire, nu „o sondare de teren”, ci au fost descoperiri prin Duhul lui Dumnezeu în prezența DOMNULUI, prin care El a confirmat Cuvântul Său. Sute de predici cu slujbe de vindecare ne stau la dispoziție, astfel încât fiecare are posibilitatea să se convingă de corectitudinea acestei mărturii.

Referirile la Avraam și Moise nu le-au folosit deloc învățaților. Ei nu au recunoscut cercetarea lui Dumnezeu. Referirile la Petru, și Pavel nu vor ajuta nimănui nici azi, doar dacă recunoaștem ce a făgăduit Dumnezeu în Cuvântul Său și cum ne cercetează El.

Așa vorbește DOMNUL: „*Iată Eu stau la ușă, și bat.*” El stă afară. Înăuntru se predică și se cântă despre El, dar El însuși nu este lăsat să intre. Cine nu acceptă lucrarea Lui de încheiere, acela nu va fi primit și acceptat de El. Cine îl lasă acum să stea în fața ușii, pe acela El îl va lăsa să stea bătând în fața ușii. Cu Dumnezeu și cu ai Lui este un lucru foarte serios! Nimeni să nu creadă că va fi bine de la sine. Va fi bine numai dacă El o face. Să-L lăsăm pe El să intre ca să simțim binefacerea. Să se împlinească voia Ta, o, DOAMNE! În Numele lui Isus. Amin!

Timpul este aproape

Va deveni încă o dată vizibilă mâna lui Dumnezeu? Noi nu ne aflăm numai la sfârșitul secolului, ci înaintea unei schimbări mari în istoria omenirii. Revenirea lui Isus Hristos este într-adevăr aproape. Aceasta este crezută de milioane de oameni care cunosc Noul Testament. Mulți vorbesc despre răpire fără însă să știe ce trebuie să se întâmple mai înainte. Nu este de-ajuns dacă predicăm entuziasmați despre Israel și recunoaștem proorociile biblice care se împlinesc cu poporul Lui ales. Noi trebuie să știm ce trebuie să se întâmple acum pentru pregătirea Bisericii-Mireasă conform planului dumnezeiesc de mântuire.

Mai întâi este vorba despre chemarea afară a copiilor lui Dumnezeu din toată activitatea babiloniană, din tradițiile religioase nebiblice, din tot aluatul de învățătură dospit și întoarcerea la Dumnezeu și la Cuvântul Său. Poporul lui Dumnezeu trebuie curățat prin sângele Mielului și sfințit în Cuvântul adevărului, adus în toate la ordinea originală a Bisericii noutestamentare în care Dumnezeu a pus slujbele (1 Cor. 12, 28; Ef. 4, 11).

Dumnezeu nu a făgăduit numai că va trimite timpuri de înviore și restituire înainte de venirea lui Isus Hristos, ci El ne-a mai spus cum se va întâmpla totul după sfatul și voia Lui cea mare. Aceasta o spunem pe **baza Cuvântului DOMNULUI**: „*Iată Mirele, ieșiți-i în întâmpinare!*” **Trebuie** să răsună un glas: „*Ieșiți din mijlocul lor, și despărțiți-vă de ei, zice DOMNUL; nu vă atingeți de ce este necurat, și vă voi primi.*” (2 Cor. 6, 17). Un glas răsună chiar din cer, glas prin care DOMNUL se adresează direct poporului care trebuie să iasă afară. „*Apoi am auzit un alt glas, care zicea: „Ieșiți din mijlocul ei, poporul Meu, ca să nu fiți părtași la păcatele ei, și să nu fiți loviți cu urgiile ei!”*” (Apoc. 18, 4). Dar unde este el, de unde trebuie să iasă? Noi trebuie să știm aceasta, altfel ne învărtim în cerc și nu putem ieși.

Calea DOMNULUI **trebuie** să fie pregătită. Totul **trebuie** restituit. Cum se întâmplă aceasta? Tot ce este strâmb **trebuie** îndreptat. Dar ce este strâmb? Toate cele false **trebuie** corectate. Ce este fals? DOMNUL nu ne-a lăsat în neclaritate. Toate acestea se vor întâmpla așa cum este scris. Isus a spus: „*Este adevărat că trebuie să vină mai întâi Ilie, și să așeze din nou toate lucrurile.*” (Mat. 17, 11). Aceasta este o expresie foarte importantă, care **trebuie** luată în serios de toți credincioșii biblici. Nu ceea ce spune un preot, un predicator, un evanghelist sau altcineva. Pentru Cuvântul lui Dumnezeu este răspunzător numai Dumnezeu singur, iar El a trimis bărbați de tipul lui Ilie — atunci ca și acum. La El nu este valabilă interpretarea, ci împlinirea. Numai prin acei care se află în însărcinarea Lui, poate El să așeze din nou toate lucrurile.

Pentru că noi trăim acum în ultimul timp profetic, avem nevoie de claritate asupra Cuvântului profetic, de exemplu asupra textului din Apocalipsa 14, 6-12, pentru a numi numai un text din cele multe. Acolo este vestirea prin primul înger, *care zbura prin mijlocul cerului, cu o Evanghelie veșnică, pentru ca s-o vestească locuitorilor pământului, oricărui neam, oricărei seminții, oricărei limbi și oricărui norod.* Al doilea strigă: „*A căzut, a căzut Babilonul, cetatea cea mare, care a adăpat toate neamurile din vinul mâniei curviei ei!*” (vers. 8). Cine și ce este Babilonul cel mare care curvește duhovnicește, din al cărui potir beau toate popoarele, din care trebuie să iasă poporul lui Dumnezeu înainte de a cădea și de a fi distrus, conform Apocalipsa 18? Noi trebuie să știm aceasta. Al treilea a zis cu glas tare: „*Dacă se închină cineva fiarei și icoanei ei, și primește semnul ei pe frunte sau pe mână, va bea și el din vinul mâniei lui Dumnezeu, turnat neamestecat în paharul mâniei Lui; și va fi chinuit în foc și în pucioasă, înaintea sfinților îngeri și înaintea Mielului. Și fumul chinului lor se suie în sus în vecii vecilor. Și nici ziua, nici noaptea n-au odihnă cei ce se închină fiarei și icoanei ei, și oricine primește semnul numelui ei!*” (vers. 9-11). Cine este fiara, cine este icoana fiarei și ce este semnul fiarei de care suntem avertizați cu amenințarea ultimei consecințe? Numai de cel ce s-a îndurat cu adevărat Dumnezeu poate recunoaște cât de importantă este chiar acum o slujbă profetică a Cuvântului, pentru a descoperi toate tainele care sunt scrise în Cuvânt, să le spună pe nume și să avertizeze poporul lui Dumnezeu.

Noi suntem interesați numai de răspunsul DOMNULUI prin Cuvântul Său. Interpretările sunt pentru cei neînțelepți care se cred înțelepți. Ucenicii adevărați ai lui Isus cred ce le spune *El*. Toți ceilalți cred pe cei ce le vorbesc.

Așa cum Israelul răspândit a fost adunat în ultimele zile din toate popoarele pe baza făgăduinței, la fel de sigur va fi zidit ultimul templu în Ierusalim pe același fundament, cu aceleași dimensiuni, în toate orânduile. Exact acolo unde a fost primul și al doilea templu, va fi și al treilea. Așa de sigur cum există numai o singură Biserică a Dumnezeului celui viu pe care a zidit-o însuși DOMNUL (Mat. 16, 17-18) și care este stâlpul și temelie adevărului (1 Tim. 3, 15), tot așa de sigur va fi ea chemată afară din toate confesiunile și națiunile ca „Ecclesia”, se va întoarce la baza biblică a făgăduințelor și va fi rezidită pe fundamentul original.

Deoarece Duhul lui Dumnezeu este lucrător numai în legătură cu Cuvântul lui Dumnezeu, **trebuie** să ascultăm, să primim acum Cuvântul acestui ceas, mesajul lui Dumnezeu care cheamă afară, care aduce ordine în timpul acesta, să-l credem din inimă, să-l urmăm și să-l trăim prin fapte. Cine este într-adevăr în voia lui Dumnezeu, va trăi desăvârșirea printr-o lucrare puternică a Duhului.

Israel

Noi urmărim cu mare atenție ce se întâmplă în Israel. Pentru că totul a fost spus dinainte, chiar și că Israelul va fi eliberat de dușmanii lui odată cu venirea lui Mesia, astfel noi nu ne mirăm că presiunea crește din toate părțile.

Jocul de cuvinte al politicienilor: „Pacea aduce siguranță și siguranța aduce pacea”, este de fapt numai o deviere. După cum știm din Cuvânt, va avea loc un război chiar atunci când va fi proclamată „pacea și liniștea”. Ceea ce se face cunoscut despre timpul holocaustului este foarte interesant, dar când este vorba despre rolul pe care l-a avut în timpul acela biserica Romei, atunci se vorbește numai despre „vina tăcerii”. Acum este în pregătire o explicație pe care trebuie s-o dea papa în Ierusalim în anul 2000. Prin încheierea tratatului din 10 noiembrie 1997 cu Israel, pe care Vaticanul îl consideră un concordat, el și-a asigurat în țară drepturi multiple.

Dacă găsim în știrile-negative chiar și Elveția cu privire la aurul și banii evreilor, și Suedia cu privire la întocmirea listelor de evrei deportați, atunci trebuie amintit pe drept că simplii cetățeni ai acestor țări nu au fost părtași la aceste lucruri, ci persoanele și instituțiile care puteau vorbi cu naziștii în limba latină. Cât de organizat a fost totul, voi scrie eventual într-o broșură separată.

Europa unită

După cum ar trebui să le fie cunoscut tuturor, noi trăim odată cu unirea Europei și împlinirea proorociilor biblice pentru timpul sfârșitului referitoare la domeniul politic. Noi nu putem să amintim aici amănunte, dar cine a

înțeles Apocalipsa, acela știe că biserica romano-catolică este puterea conducătoare, puterea duhovnicească care stăpânește puterea pământească. Astfel, Europa unită pe bază politică este puterea pământească, iar biserica unită este puterea duhovnicească. De aceea papa îl îmbrățișează chiar și pe Luther — și astfel rana de sabie dată prin Reformă este vindecată.

Steagul-Europei cu cele douăsprezece stele provine din Apocalipsa 12, unde este descrisă femeia care poartă o cunună de douăsprezece stele. Biserica romană tâlmăcește că acest tablou ar fi Maria, iar căpetenia lor supremă a închinat deja întreaga Europă „inimii nepătate” a Mariei. Referitor la noua monedă (EURO), în țările care fac parte de Uniunea Europeană a început un concurs cu baterea de monede de argint și de aur. Pe când fiecare țară are pe față simbolul propriu, pe verso, în mod ciudat, se află întotdeauna același simbol: femeia pe fiară (Apoc. 17). Fără a fi conștienți de decursul profetic, unirea este împlinită cu viteză maximă în toate domeniile.

Panica sectelor

Campania împotriva sectelor a luat în ultimul timp o formă extrem de îngrijorătoare. Declanșatoare este biserica scientologică, care nu are absolut nimic de-a face cu o comunitate creștină. În septembrie 1997 la vizita mea în SUA am telefonat șefului bisericii scientologice din Miami, Florida, SUA, și i-am pus următoarea întrebare:

„Sunteți o organizație creștină?” Răspunsul: „Nu!”

„Se țin adunări?” „Nu!”

„Se sărbătorește la voi cina?” „Nu!” etc.

Aceasta este deci o asociație care nu are nimic de-a face cu vestirea Evangheliei, dar totuși se numește „biserica” pentru a profita de libertățile de care beneficiază comunitățile religioase în lumea de vest.

Faptul acesta este grav, dar realitatea că guvernul federal german a intervenit foarte masiv privitor la credință, ne face să fim atenți. Până acum a existat în țara noastră numai oficiul sectelor bisericești, acum mai este pe deasupra, în guvern, un oficiu al sectelor. Într-o țară care și-a scris libertatea de credință în constituția ei, este mai mult decât alarmant faptul că mai multor biserici libere li s-a retras deja dreptul de folos obștesc (non profit), sub pretexte în parte „trase de păr”.

Paralel cu aceasta și mediile de informare au scos în evidență această temă și parțial chiar au supraestimat. Această tendință îi neliniștește pe toți acei care nu sunt membri în una din cele două biserici mari, căci fiecare din popor care face parte dintr-o comunitate mai mică este bănuie că fiind „membru sectant”.

Aceeași problemă a cuprins și Austria. De exemplu, primarul din Innsbruck îi verifică pe funcționarii orașului dacă sunt membrii vreunei secte. Consiliul orașenesc face dependentă de aceasta și angajarea noilor funcționari. Aceste două țări care au participat împreună, în special în al treilea Reich, la prigonirea iudeilor și pogromuri, râvnesc și acum împotriva minorității religioase. La urmă se va face o legitimație care justifică intervenția statală împotriva comunităților de credință care nu sunt recunoscute de stat. Să nu ne mire, dacă încă înainte de anul 2000 vor intra în vigoare legile corespunzătoare.

Relatare misionară

Am obținut din toată lumea relatări încurajatoare. Nu demult a ajuns vestirea Evangheliei adevărate și în țările din Extremul Orient, care se învecinează cu temut-renumitul „Triunghi de aur”, și anume Thailanda, Burma, Laos, dar și China, Cambogia și Vietnam. M-a impresionat mult că și predicatorii de acolo m-au întrebat despre fratele Branham și slujba lui. În mijlocul așa-ziselor „mesaje ale timpului de sfârșit” este vestit Cuvântul adevărat descoperit de Dumnezeu, răspândirea întregului plan al lui Dumnezeu.

Voaă tuturor, care sprijiniți lucrarea lui Dumnezeu așa de credincioși prin rugăciuni și daruri, vreau să vă mulțumesc din inimă în Numele DOMNULUI nostru iubit, în a cărui slujbă suntem toți împreună. Se lucrează cu multă dăruire: fie prin traduceri acasă sau în birouri, fie în tipografie sau expediție, etc. Le mulțumesc tuturor celor care, din toate țările, își sacrifică timpul lor liber pentru lucrarea misionară. Răsplata urmează când DOMNUL le dă cununa celor care sunt ai Lui. Toți acei care fac ceva, recoltează aici deseori destulă critică; dar DOMNUL se va gândi la toți laudându-i și răsplătindu-i. Noi știm că ne aflăm în voia Lui, Cuvântul Lui și lucrarea Lui. A Lui să fie slava pentru privilegiul pe care ni l-a dat El.

Noi vrem să folosim timpul, fiecare acolo unde l-a pus Dumnezeu. El este scump și numai scurt măsurat. Curând vine noaptea unde nimeni nu mai poate lucra.

Pentru anul care vine vă doresc tuturor binecuvântarea bogată a lui Dumnezeu. Foarte important este ca toți să rămână treji și clari, să trăiască normal și să nu facă nimic ce ar putea să aducă ocară și rușine asupra DOMNULUI și Cuvântului. Așa cum accentuăm pe bună dreptate revenirea DOMNULUI nostru iubit, tot așa trebuie să spunem că **într-adevăr timpul și ceasul nu-l știe nimeni**. Noi toți trebuie să ne îngrijim pentru pregătirea noastră, căci

DOMNUL poate veni în ceasul în care nu bănuim. Oricum este scris: „*Cele ce erau gata, au intrat cu El în odaia de nuntă ...*” și că: „*Mireasa Lui s-a pregătit ...*” Dar în domeniul firesc trebuie să trăim mai departe normal și să planificăm pentru viitor.

Dumnezeu să vă binecuvânteze pe voi toți.

Lucrând din însărcinarea lui Dumsnezeu,
Fr. Frank